

Arrest

nr. 148 385 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DRIESEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Islamabad (Islamabad Territorial Capital). U verklaarde bij aankomst in België minderjarig te zijn. U beweerde geboren te zijn op 5 maart 1997. U zou een sjiitische moslim zijn. Op vijfjarige leeftijd zou u geadopteerd zijn. U zou een vriend genaamd Ali gekend hebben, die op zijn beurt een aantal personen kende bij de taliban. U zou die talibs ook drie tot vier maal ontmoet hebben. In maart 2013 zou u door de taliban benaderd zijn om een zelfmoordaanslag uit te voeren.

U zou dit geweigerd hebben. U zou dit telefonisch aan Ali laten weten hebben. Na uw weigering zou u op straat in Gujranwala in juni 2013 beschoten zijn samen met uw stiefvader en een neef van u. Uw neef zou later in het ziekenhuis overleden zijn. U zou samen met uw stiefvader klacht hebben neergelegd bij de politie tegen de taliban. Op 10 oktober 2013 zou u samen met uw stiefvader op straat

te Islamabad beschoten zijn. U zou opnieuw kunnen ontkomen hebben. U zou samen met uw stiefvader klacht ingediend hebben bij de politie. U zou uw woning daarna niet meer verlaten hebben. Uw stiefvader zou voor u een smokkelaar geregeld hebben.

U zou Pakistan verlaten hebben begin december 2013. U zou geblinddoekt zijn. U zou per schip gereisd hebben. U zou aangemeerd zijn in Italië. Per auto zou u naar België gekomen zijn. U gaf aan dat u België binnenkwam begin januari 2014. U zou een aantal dagen bij een Pakistaan in Antwerpen hebben verbleven. Vervolgens zou u naar Nederland gereisd hebben. U zou immers via internet een Pakistaans meisje leren kennen hebben. U zou bij haar en bij Pakistaanse vrienden hebben verbleven. Zes maanden later (eind juli 2014) zou u terug naar België zijn gekomen. Op 12 oktober 2014 zou u bij een administratieve controle zijn tegengehouden door de Belgische politie. U vroeg asiel aan in België op 28 oktober 2014.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een scan van een 'First Information Report' (d.d. oktober 2013), een kopie van een 'First Information Report' (d.d. juni 2013), een kopie van een krantenartikel, een kopie van een overlijdensattest van uw 'neef' en een kopie van een attest van "Jamia Daral- Uloom".

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Eerst en vooral moet worden opgemerkt dat u naar eigen zeggen illegaal de Europese Unie binnengekomen bent in België begin januari 2014. U verliet België na een aantal dagen zonder asiel aan te vragen. U zou naar Nederland hebben gereisd alwaar u zes maanden zou verbleven hebben. Zes maanden later verliet u Nederland zonder asiel aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS p.8). U keerde terug naar België in juli 2014. U zou tegengehouden zijn bij een administratieve controle op 12 oktober 2014. Uiteindelijk vroeg u asiel aan in België op 28 oktober 2014. Gezien u België al eerder binnenkwam en u naar Nederland reisde-waar u tevens asiel zou kunnen aanvragen hebben maar dit nagelaten te doen hebt- kunnen er reeds ernstige vraagtekens worden gesteld bij uw beweerde vrees voor vervolging.

Immers heeft u in België pas asiel aangevraagd meer dan 10 maanden nadat u initieel in België bent aangekomen. Bovendien is deze asielaanvraag pas ingediend nadat u werd tegengehouden bij een administratieve controle (zie administratief dossier). Deze vaststellingen zijn heel zwaarwichtig. Dergelijke zeer laattijdige asielaanvraag is niet in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met een vrees voor ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw verklaringen ter verschoning zijn absoluut niet aanvaardbaar. U stelde dat u zich niet bewust was van de asielprocedure (zie gehoorverslag CGVS p.8). U stelde echter dat u gewoon een leuke tijd had in België en Nederland (zie gehoorverslag CGVS p.8). Echter verbleef u reeds lange tijd in België en had u een vriendin die u had kunnen helpen. Ook bij uw binnenkomst in België had u contact met een Pakistaan die u had verder kunnen helpen. U had zich ten allen tijde kunnen informeren naar de asielprocedure maar dat hebt u nagelaten te doen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Uw beweerde minderjarigheid is dan ook geen excuus.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u geen enkel origineel document neerlegde aangaande uw identiteit of leeftijd. U legde enkel een kopie neer van een attest van de madrassa met uw naam en geboortedatum in (zie groene map). Echter is dit geen valabel identiteitsdocument gezien het ontbreken van familiale gegevens en een foto. Het document is overigens niet gedateerd en heeft geen referentienummer. Bovendien blijkt na vertaling door een Pakistaanse tolk dat dit document op uw verzoek werd opgesteld, wat duidt op een gesolliciteerd karakter (zie gehoorverslag CGVS p.11). U legde ook geen ander document neer om uw identiteit te staven zoals een geboorteakte, schooldocumenten of dergelijke (zie gehoorverslag CGVS p.10). U stelde stereotiep dat u nooit over een geboorteakte beschikte (zie gehoorverslag CGVS p.10). Echter gezien u ooit een aantal jaar school liep en u in ingeschreven zou geweest zijn in een madrassa (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.7), kan aangenomen worden dat u daarvoor een geboorteakte nodig zou gehad hebben. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op uw beweerde leeftijd, identiteit en herkomst. Dit ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn omwille van een vrees voor de taliban en omwille van algemene problemen aangaande uw religie. Omwille van onderstaande redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Zo beweerde u dat u via Ali, een vriend van u, in contact zou zijn gekomen met de taliban (zie gehoorverslag CGVS p.17). Het is opmerkelijk dat Ali, die u amper een maand kende, u dan al reeds in contact zou gebracht hebben met de taliban (zie gehoorverslag CGVS p.18). Immers is het weinig geloofwaardig dat Ali u op die korte tijd grondig zou leren kennen hebben en een onmiskenbaar

vertrouwen in u zou gehad hebben om u zomaar mee te nemen naar de taliban. De kans bestond immers dat u Ali zelf of de taliban zou verraden. Het is ook weinig aannemelijk dat Ali u niet zou hebben verteld hoe hij de taliban heeft leren kennen (zie gehoorverslag CGVS p.13). U gaf ook aan dat u Ali telefonisch laten weten hebt dat u niet wilde werken voor de taliban. Het is bevreemdend te noemen dat Ali hier niets op te zeggen had (zie gehoorverslag CGVS p.15). Immers was hij degene, die u zou geïntroduceerd hebben bij de talibs en kan aangenomen worden dat hij u toch nog trachtte te overtuigen of van idee liet veranderen.

Ook de wijze waarop u in contact kwam en hoe de ontmoetingen verliepen met de taliban kunnen niet overtuigen. U zou de taliban drie tot vier keer ontmoet hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). Uw verklaringen over de eerste ontmoeting zijn summier te noemen. Zo stelde u dat u meer wilde leren over de Islam en daarom meeging (zie gehoorverslag CGVS p.). Het is opvallend dat u meer wilde leren over de Islam aangezien u eerder in het gehoor aangaf geen praktiserende moslim te zijn (zie gehoorverslag CGVS p.13). Verder gaf u aan dat de ontmoeting 'normaal' te noemen was (zie gehoorverslag CGVS p.13). Het is opvallend dat u dit op deze manier aangeeft aangezien een ontmoeting met de taliban wel een zekere indruk moet hebben nagelaten op een jongeman zoals u. U kon ook niet aangeven tot welke groepering deze talibs behoorden (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Reeds na de tweede of derde ontmoeting zou de taliban u gevraagd hebben om bomaanvallen uit te voeren (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon ook weinig vertellen over de manier waarop de taliban u trachtte te overtuigen. U stelde gewoon dat ze u bedreigden (zie gehoorverslag CGVS p.13). Ook over de bomaanvallen zouden ze u verder niets verteld hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). U stelde zeer summier dat ze vertelden over de Islam en de jihad maar zonder meer (zie gehoorverslag CGVS p.13 en 14). Er kan aangenomen worden ondanks uw beweerde jeugdige leeftijd dat u daar meer doorleefd over zou kunnen vertellen. Deze door u geschetste gang van zaken is niet bepaald de 'modus operandi' om iemand in te schakelen voor de jihad. Immers kan men verwachten dat de taliban uitgebreid de tijd zou nemen om u eventueel voor te bereiden of in te schakelen en u meer uitleg zou geven over hun organisatie en werkwijze. Bij uw derde of vierde bezoek kon u dus onmogelijk al overtuigd zijn van de jihad, zeker wanneer u hier zelf niet uit vrije wil wou aan meewerken. Het is ook zeer opvallend dat die ontmoetingen van zeer korte duur waren, volgens u 30 tot 35 minuten (zie gehoorverslag CGVS p.14). Op deze korte tijd lijkt het quasi onmogelijk dat de taliban een gemotiveerd betoog zou kunnen houden. U gaf zelf aan dat u niet veel tijd bij hen spendeerde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dat zij u desondanks niet gewoon meenamen of lieten blijven bij hen, relativeert de ernst van uw vrees in grote mate. Wanneer zij werkelijk kosten noch moeite zouden sparen om u in te lijven, mag er van hen verwacht worden dat ze doortastender zouden optreden en hun acties niet zouden beperken tot het louter stellen van vragen en summiere informatie geven over de Islam. Verder gaf u aan dat u ook leerde omgaan met wapens, wat bevreemdend overkomt gezien u nog niet eens had toegezegd om voor hen te werken (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bovendien is het zeer merkwaardig dat u in een totaliteit van vier ontmoetingen die ongeveer 30 tot 35 minuten duurden zou kunnen leren omgaan hebben met wapens of explosieven. U keerde ook telkens gewoon weer naar huis na elke ontmoeting. Op die manier is het praktisch onmogelijk u daadwerkelijk te overtuigen van de jihad. U krijgt immers telkens opnieuw de kans terug te keren naar uw vertrouwde omgeving, weg van de voortdurende indoctrinatie van de ideologie van de voorstanders van de jihad. Dit is niet bepaald de manier waarop jongeren gehersenspoeld worden om voor de Islam te strijden. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde ontmoetingen met de taliban. Dit zet ook de beweerde incidenten die volgden uit uw beweerde weigering om te werken voor de talibs dan ook danig op de helling.

Over deze incidenten kunnen nog de volgende opmerkingen worden gemaakt. Zo legde u enkel kopies neer van twee "FIR's" aangaande de incidenten (zie groene map). Het betreffen hier louter kopies en kunnen dus onderhevig zijn aan plak-en knipwerk, waardoor de authenticiteit niet verzekerd is. Tevens moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Pakistaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Verder kunnen nog de volgende opmerkingen gemaakt worden aangaande uw documenten en verklaringen. Zo zou uw neef bij de eerste aanval later in het ziekenhuis zijn omgekomen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is dan ook bevreemdend dat de "FIR" geen enkele melding maakt van het feit dat uw neef verwond zou geraakt zijn of aanwezig was tijdens de aanval (zie gehoorverslag CGVS p.11-vertaling tolk). Het krantenartikel ter ondersteuning is slechts een kopie waarvan de bewijswaarde dus zeer relatief is (zie groene map). U wist zelfs niet welke krant het artikel heeft uitgegeven. U stelde zelfs dat u het niet las (zie gehoorverslag CGVS p.11). Bovendien dienen documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is. Dezelfde opmerking kan gemaakt worden aangaande het

overlijdensattest (zie groene map). Nergens maakt u duidelijk een band te hebben met deze persoon, noch zijn er aanwijzingen dat deze persoon aanwezig was tijdens de beweerde aanval. U gaf verder aan dat u sinds dat incident (juni 2013) niet meer naar de Madrassa ging wat strijdig is aan het attest dat u les volgde aan de Madrassa tot september 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.16). Ook over de tweede beweerde aanval zijn uw verklaringen niet consistent met de voorgelegde "FIR". Zo stelde u dat u klacht hebt ingediend tegen onbekende personen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Echter blijkt uit vertaling dat de "FIR" verwijst naar klasgenoten en leraren van de Madrassa (zie gehoorverslag CGVS p.11-vertaling tolk). Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het CGVS hecht dan ook geen enkel geloof aan de beweerde problemen.

Voorts verwees u ook naar een algemene angst voor sektarisch geweld (zie gehoorverslag CGVS p.16 en p.17). Het CGVS erkent dat er in Pakistan sprake kan zijn van sektarisch geweld. U maakte echter op geen enkele manier aannemelijk dat u hier het gerichte doelwit van zou kunnen zijn.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen gevisieerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Islamabad Capital Territory te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Islamabad stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de Islamabad Capital Territory voordoet is duidelijk beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Zowel het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers is er beperkt.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in Islamabad voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in Islamabad Capital Territory incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in Islamabad Capital Territory dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Volgens verzoeker is de laattijdigheid van een asielaanvraag verschoonbaar in hoofde van een niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Niemand informeerde hem immers over de asielprocedure en hij ging halsoverkop naar Nederland waar hij een Pakistaans meisje vervoegde dat hij via het internet had leren kennen. Van belang is volgens verzoeker dat hij Pakistan niet lang na de incidenten heeft verlaten.

Waar verweerder geen geloof hecht aan de minderjarigheid van verzoeker omdat hij geen enkel origineel document neerlegde aangaande zijn identiteit of leeftijd, houdt verweerder geen rekening met het gegeven dat verzoeker op vijfjarige leeftijd werd geadopteerd. Hij wijst er nog op dat geboorteaktes in Pakistan nu eenmaal niet standaard worden afgeleverd. Verder meent verzoeker dat verweerder gerichte vragen had kunnen stellen over deze zaken. Hij wijst erop dat er geen leeftijdsonderzoek werd gevoerd en dat erop zijn fiche van niet-begeleide minderjarige vreemdeling duidelijk werd aangeduid dat er geen twijfel werd geuit over zijn ingeroepen minderjarigheid, zodat er geen reden was om over te gaan tot een medisch onderzoek.

Vervolgens voert verzoeker aan dat de motivering in de bestreden beslissing zeer subjectief is wat betreft zijn problemen met de taliban en de manier waarop de taliban hem probeerde in te lijven. Verder is verzoeker in afwachting van de originelen van de FIR's die hem per post werden opgestuurd en wijst hij erop dat verweerder ervan op de hoogte was dat hij geen Urdu kan lezen of schrijven.

Wat betreft zijn vrees omwille van zijn sjiietisch geloof, acht verzoeker de motivering in de bestreden beslissing zeer summier. Nochtans vinden in Pakistan terreuraanslagen plaats met als doelwit de sjiietische minderheid. Zijn geloof was voor de taliban bovendien een reden om hem in te lijven. Verweerder voegde volgens verzoeker enkel verouderde documentatie toe uit 2012 in verband met de "actuele" positie van deze religieuze minderheid. Verzoeker verwijst naar een reeks internetartikelen.

2.1.2. Samen met een aanvullende nota legt verzoeker ter terechtzitting de volgende stukken neer: een First Information Report van oktober 2013 (stuk 1), een bewijs van de madrassa (stuk 2), een affidavit over dreig telefoons (stuk 3), een attest van de moskee (stuk 4), bewijzen van donaties aan de moskee (stuk 5), een lidmaatschapskaart (stuk 6) en een briefomslag (stuk 7) (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat het laattijdig indienen van zijn asielaanvraag verschoonbaar is omdat niemand hem als niet-begeleide minderjarige vreemdeling inlichtte over de asielprocedure en hij via

internet een Pakistaans meisje leerde kennen en halsoverkop naar Nederland vertrok, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende meer dan tien maanden talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Noch zijn minderjarigheid, noch zijn kennismaking met een Pakistaans meisje in Nederland zijn een afdoende verklaring voor verzoekers talmen. Indien verzoeker immers via internet Pakistaanse meisjes in Nederland kan leren kennen, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij eveneens in staat is om (via internet) informatie te zoeken over het verkrijgen van (internationale) bescherming in België tegen zijn beweerde problemen.

Waar verzoeker vervolgens meent dat verweerder geen geloof hecht aan zijn minderjarige leeftijd omdat hij geen enkel origineel document neerlegde aangaande zijn identiteit of leeftijd, wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat de bestreden beslissing niet zozeer geen geloof hecht aan verzoekers beweerde leeftijd, maar wel stelt dat verzoeker geen zicht biedt op zijn beweerde leeftijd, identiteit en herkomst daar hij geen enkel begin van bewijs van zijn identiteit aanbrengt en dit in weerwil van de medewerkingsplicht die op hem rust. Waar verzoeker meent dat verweerder gerichte vragen had kunnen stellen over deze zaken, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te "sturen". Waar verzoeker stelt dat een geboorteakte niet standaard wordt afgegeven in Pakistan, verliest hij uit het oog dat de bestreden beslissing er terecht op wijst dat, aangezien hij een aantal jaren school liep en ingeschreven zou geweest zijn in een madrassa, kan worden aangenomen dat hij daarvoor een geboorteakte zou nodig gehad hebben.

Waar verzoeker stelt dat de motivering in de bestreden beslissing "zeer subjectief" is, dient vastgesteld dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit bij de beoordeling van de voorgehouden feiten worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De motieven in de bestreden beslissing aangaande verzoekers vrees voor de taliban vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: *"Zo beweerde u dat u via Ali, een vriend van u, in contact zou zijn gekomen met de taliban (zie gehoorverslag CGVS p.17). Het is opmerkelijk dat Ali, die u amper een maand kende, u dan al reeds in contact zou gebracht hebben met de taliban (zie gehoorverslag CGVS p.18). Immers is het weinig geloofwaardig dat Ali u op die korte tijd grondig zou leren kennen hebben en een onmiskenbaar vertrouwen in u zou gehad hebben om u zomaar mee te nemen naar de taliban. De kans bestond immers dat u Ali zelf of de taliban zou verraden. Het is ook weinig aannemelijk dat Ali u niet zou hebben verteld hoe hij de taliban heeft leren kennen (zie gehoorverslag CGVS p.13). U gaf ook aan dat u Ali telefonisch laten weten hebt dat u niet wilde werken voor de taliban. Het is bevreemdend te noemen dat Ali hier niets op te zeggen had (zie gehoorverslag CGVS p.15). Immers was hij degene, die u zou geïntroduceerd hebben bij de talibs en kan aangenomen worden dat hij u toch nog trachtte te overtuigen of van idee liet veranderen.*

Ook de wijze waarop u in contact kwam en hoe de ontmoetingen verliepen met de taliban kunnen niet overtuigen. U zou de taliban drie tot vier keer ontmoet hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). Uw verklaringen over de eerste ontmoeting zijn summier te noemen. Zo stelde u dat u meer wilde leren over de Islam en daarom meeging (zie gehoorverslag CGVS p.). Het is opvallend dat u meer wilde leren over de Islam aangezien u eerder in het gehoor aangaf geen praktiserende moslim te zijn (zie gehoorverslag CGVS p.13). Verder gaf u aan dat de ontmoeting 'normaal' te noemen was (zie gehoorverslag CGVS p.13). Het is opvallend dat u dit op deze manier aangeeft aangezien een ontmoeting met de taliban wel een zekere indruk moet hebben nagelaten op een jongeman zoals u. U kon ook niet aangeven tot welke groepering deze talibs behoorden (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Reeds na de tweede of derde ontmoeting zou de taliban u gevraagd hebben om bomaanvallen uit te voeren (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon ook weinig vertellen over de manier waarop de taliban u trachtte te overtuigen. U stelde gewoon dat ze u bedreigden (zie gehoorverslag CGVS p.13). Ook over de bomaanvallen zouden ze u verder niets verteld hebben (zie gehoorverslag CGVS p.13). U stelde zeer summier dat ze vertelden over de Islam en de jihad maar zonder meer (zie gehoorverslag CGVS p.13 en 14). Er kan aangenomen worden ondanks uw beweerde jeugdige leeftijd dat u daar meer doorleefd over zou kunnen vertellen. Deze door u geschetste gang van zaken is niet bepaald de 'modus

operandi' om iemand in te schakelen voor de jihad. Immers kan men verwachten dat de taliban uitgebreid de tijd zou nemen om u eventueel voor te bereiden of in te schakelen en u meer uitleg zou geven over hun organisatie en werkwijze. Bij uw derde of vierde bezoek kon u dus onmogelijk al overtuigd zijn van de jihad, zeker wanneer u hier zelf niet uit vrije wil wou aan meewerken. Het is ook zeer opvallend dat die ontmoetingen van zeer korte duur waren, volgens u 30 tot 35 minuten (zie gehoorverslag CGVS p.14). Op deze korte tijd lijkt het quasi onmogelijk dat de taliban een gemotiveerd betoog zou kunnen houden. U gaf zelf aan dat u niet veel tijd bij hen spendeerde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dat zij u desondanks niet gewoon meenamen of lieten blijven bij hen, relativeert de ernst van uw vrees in grote mate. Wanneer zij werkelijk kosten noch moeite zouden sparen om u in te lijven, mag er van hen verwacht worden dat ze doortastender zouden optreden en hun acties niet zouden beperken tot het louter stellen van vragen en summiere informatie geven over de Islam. Verder gaf u aan dat u ook leerde omgaan met wapens, wat bevreemdend overkomt gezien u nog niet eens had toegezegd om voor hen te werken (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bovendien is het zeer merkwaardig dat u in een totaliteit van vier ontmoetingen die ongeveer 30 tot 35 minuten duurden zou kunnen leren omgaan hebben met wapens of explosieven. U keerde ook telkens gewoon weer naar huis na elke ontmoeting. Op die manier is het praktisch onmogelijk u daadwerkelijk te overtuigen van de jihad. U krijgt immers telkens opnieuw de kans terug te keren naar uw vertrouwde omgeving, weg van de voortdurende indoctrinatie van de ideologie van de voorstanders van de jihad. Dit is niet bepaald de manier waarop jongeren gehersenspoeld worden om voor de Islam te strijden. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde ontmoetingen met de taliban. Dit zet ook de beweerde incidenten die volgden uit uw beweerde weigering om te werken voor de talibs dan ook danig op de helling.

Over deze incidenten kunnen nog de volgende opmerkingen worden gemaakt. Zo legde u enkel kopies neer van twee "FIR's" aangaande de incidenten (zie groene map). Het betreffen hier louter kopies en kunnen dus onderhevig zijn aan plak-en knipwerk, waardoor de authenticiteit niet verzekerd is. Tevens moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Pakistaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Verder kunnen nog de volgende opmerkingen gemaakt worden aangaande uw documenten en verklaringen. Zo zou uw neef bij de eerste aanval later in het ziekenhuis zijn omgekomen (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is dan ook bevreemdend dat de "FIR" geen enkele melding maakt van het feit dat uw neef verwond zou geraakt zijn of aanwezig was tijdens de aanval (zie gehoorverslag CGVS p.11-vertaling tolk). Het krantenartikel ter ondersteuning is slechts een kopie waarvan de bewijswaarde dus zeer relatief is (zie groene map). U wist zelfs niet welke krant het artikel heeft uitgegeven. U stelde zelfs dat u het niet las (zie gehoorverslag CGVS p.11). Bovendien dienen documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is. Dezelfde opmerking kan gemaakt worden aangaande het overlijdensattest (zie groene map). Nergens maakt u duidelijk een band te hebben met deze persoon, noch zijn er aanwijzingen dat deze persoon aanwezig was tijdens de beweerde aanval. U gaf verder aan dat u sinds dat incident (juni 2013) niet meer naar de Madrassa ging wat strijdig is aan het attest dat u les volgde aan de Madrassa tot september 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.16). Ook over de tweede beweerde aanval zijn uw verklaringen niet consistent met de voorgelegde "FIR". Zo stelde u dat u klacht hebt ingediend tegen onbekende personen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Echter blijkt uit vertaling dat de "FIR" verwijst naar klasgenoten en leraren van de Madrassa (zie gehoorverslag CGVS p.11-vertaling tolk). Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het CGVS hecht dan ook geen enkel geloof aan de beweerde problemen."

Waar verzoeker stelt dat de motivering met betrekking tot zijn vrees omwille van zijn sjiitische geloofsovertuiging zeer summier is en hij verwijst naar een aantal artikelen over de situatie van sjieten in Pakistan, verliest verzoeker uit het oog dat verweerder in de bestreden beslissing erkent dat er in Pakistan sprake kan zijn van sektarisch geweld, maar dat verzoeker op geen enkele manier aannemelijk maakt dat hij hiervan het gerichte doelwit zou zijn. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging immers *in concreto* aannemelijk te maken, een loutere verwijzing naar een algemene situatie aan de hand van een aantal artikelen is niet voldoende.

Betreffende de ter terechtzitting samen met een aanvullende nota neergelegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 11), dient vastgesteld dat verzoeker de eerste twee stukken (stukken 1 en 2) reeds neerlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie map 'Documenten' in het administratief dossier). Dat verzoeker ter terechtzitting de originelen van deze stukken bijbrengt, doet geen afbreuk aan de terechtte vaststellingen in de bestreden beslissing dat documenten in Pakistan wegens de hoge

graad van corruptie gemakkelijk verkregen kunnen worden en dat documenten ondersteund dienen te worden door geloofwaardige verklaringen, hetgeen *in casu* niet het geval is. Hetzelfde kan worden opgemerkt met betrekking tot de affidavit (stuk 3) dat tevens slechts eenzijdig gestelde verklaringen bevat. Het attest van de moskee (stuk 4) heeft bovendien een duidelijk gesolliciteerd karakter waaruit geen verband met de voorgehouden feiten kan worden afgeleid; de inhoud is tevens strijdig met verzoekers verklaringen dat hij zijn religie zelden praktiseerde (gehoorverslag CGVS, p.4). De briefomslag (stuk 7) toont enkel aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Pakistan. Wat betreft de overige stukken (stukken 5 en 6) dient erop gewezen dat luidens artikel 8 PR RvV de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld dienen te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden deze stukken door de Raad niet in overweging genomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker aanvoert dat de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met de situatie van de sjiitische minderheid in Pakistan (zie map 'Landeninformatie') dateert uit 2012 en dus niet meer actueel zou zijn en hij vervolgens verwijst naar een aantal internetartikelen, wijst verweerder er in zijn nota met opmerkingen terecht op dat de internetartikelen waarnaar verzoeker verwijst, in dezelfde lijn liggen als de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. In verweerders informatie wordt immers ook gesproken over het sektarisch geweld in Pakistan, doch uit de internetartikelen waarnaar verzoeker verwijst, valt niet af te leiden dat de aard van dit geweld dermate is dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Bovendien verklaarde verzoeker afkomstig te zijn uit de provincie Islamabad Capital Territory en zelden zijn religie te praktiseren (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). De internetartikelen waarnaar verzoeker verwijst hebben geen betrekking op de situatie in de provincie Islamabad Capital Territory. Voor het overige brengt verzoeker geen stukken bij waaruit blijkt dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Bijgevolg stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Voorts blijkt dat de beperkte toename van geweld in 2013 vooral kan worden toegeschreven aan een toename van sektarisch geweld en aan het geweld dat de nationale verkiezingen van mei 2013 voorafging, en waarbij voornamelijk leden en leiders van politieke partijen gevisieerd werden.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt voorts dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2014 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Islamabad Capital Territory te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Islamabad stabiel is gebleven. De omvang van het geweld dat zich in de Islamabad Capital Territory voordoet is duidelijk beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Zowel het aantal terreurdaden, alsook het aantal burgerslachtoffers is er beperkt.

Dient voorts opgemerkt te worden dat het Commissariaat-Generaal de veiligheidssituatie in Pakistan voortdurend opvolgt. Uit een overzicht van recente landenrapporten betreffende de actuele veiligheidssituatie in Pakistan, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus Pakistan Overzicht van recente landeninformatie met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie, dd. 12 november 2014) blijkt dat de aard, de omvang en de systematiek van het geweld dat zich in Islamabad voordoet, in het afgelopen jaar niet fundamenteel gewijzigd is.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in Islamabad Capital Territory incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in Islamabad Capital Territory dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS